

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Elegiam alloquitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

35
I. IOVIANI PONTANI DE AMO
RE CONIUGALI LIBER
PRIMVS.

ELEGIAM ALLOQVITVR.

Vc ades, & nitidum myrto compesce
capillum,

h Huc ades ornatis o' Elegia comis.

Inq; nouam uenias cultu præ diuite
formam,

Laxa fluat niueos uestis ad usq; pedes.

Molle micet tenues inter dilapsa papillas

Quæ legitur rubro lucida gemma mari.

Perq; humeros leui demissa monilia collo

Addeceant. aurum sericat uestis amat.

Aurea subductum constringat fibula pectus,

Aureaq; in limbo fila rigente micent.

Quaq; moues, Arabum spires mollissima nardum,

Lenis & Assyrio sudet odore liquor.

Tecum etiam Charites ueniant, tua cura puellæ,

Et iuuat insolita ducere ab arte choros.

Tu puerum Veneris primis lasciuia sub annis

Instruis, & studio perficis usq; tuo.

Et quoties lassò ducit reses oia neruo,

Huc placido refoues candida Nympha sinu.

Hinc tibi perpetuæ tribuit Cytherea iuuentæ

Tempora, neu formæ sint mala damna tuæ,

Hinc iuuenum curis, & dulci conscia furto,

Blanditijsq; capis pectora cuncta tuis.

Ergo ades, & cape diua lyram, sed pectine molli,

DE AMORE CONIUGALI.

Sed moueas dulcia lenia fila sono.
Nam tibi Mercurius pater est, tibi sedula mater
Eurymie cantus nosse, lyramq; dedit.
Quin etiam tu experta novos (ni fallor) amores,
Dulcia supposito gramme furta probas.
Nanq; ferunt patrios uectam quandoq; per Umbros
Clitumni liquidis accubuisse uadis.
Hic iuuenem uidisse, atq; incaluisse natantem,
Et cupuisse ulnas inter habere tuas.
Quid tibi lasciuis puer o' formose sub undis?
Delicijs mage sunt commoda prata tuis.
Hic potes è molli uiola iunxisse coronam,
Et flauam uario flore ligare comam.
Hic potes & gelida somnum quæsisse sub umbra,
Et lassum uiridi ponere corpus humo,
Hic & adesse choris Dryadum, & saluisse per herbas
Molliaq; ad teneros membra mouere modos.
His iuueni succensus amor, formamq; se cutus
Et facilem cantum, quo capis ipsa deos,
Tecum inter salices, sub amicta uitibus ulmo,
In molli iunxit candida membra toro,
Inter & amplexus lassu iacuistis uterq;
Et repetita uenus dulce peregit opus.
Quo mage pauca meo Nymphæ concedis amori,
Quosq; legat uersus nostra puella cane.
Hæc ego, cum subito uisi ridere penates,
Et noua fulgenti lumina adesse domo.
Astitit, & risu facilem confessa, deditq;
Adueniens animi nuntia signa sui,
Dèq; sinu fluxere rosæ, mollesq; hyacinthi,
Et uiolæ, & rubro lilia mixta croco.

Tum cecinit, plectroq; fidem percussit eburno,
 Et liquidam socio temperat ore chelyn,
 Desine diuitias uersu conferre beato,
 Et faciem pretio uendere uelle tuam.
 Non ego laudarim, cupias si uate relicto
 Diuitis argentum culta puella sequi,
 Forma bonum coeleste, auro quam uendere non est,
 Nam miser è terra fodit auarus opes.
 Et canos formosa time, celeremq; senectam,
 Ante diem cupidis quam deus esse iubet.
 Aurum crimen habet, aurum præ carmine dulci
 Sordeat, ingenij fide puella bonis.
 Odi etiam fastus, quid enim fastidia profunt?
 Hinc odij ueniunt semina mille procis.
 Dum temnit Glaucum formæ confisa superbæ,
 Dum latet, & surda reijcit aure deum,
 Cermenis obrigit, saxoq; in membra recepto,
 Perpetitur tumidi uerbera sæua maris.
 Nunc quoq; signa manent patrijs male fida carinis,
 Quæ procul abducto uela rudente ferunt.
 Neu studium tibi sit peregrinos quærere cultus.
 Contenta est facies simplicitate sua.
 Sint compta crines, nitido sit uestis amictu.
 Munditijs capitur deliciosus amor.
 Pauca loqui studeas. uerum tibi pauca loquenti
 Sit pudor, & niueo qui decet ore rubor.
 Libertas oculis neu sit. fac tempora serues,
 Quers capitur, captus quers retinetur amans.
 Sitq; uni placuisse satis. crudelius ures.
 Artibus ingenuis forma inuanda bona est.

DE AMORE CONIUGALI.

Forte aderam, cum læta Venius Dodonide sylua
Sedula non solita poneret arte comam.
Dum fingit crines, speculum dum consulit, illi
Ludebant similes ante pedes uolucres.
Et modo plaudebant pennis, modo dulcia miscent
Oscula, cumq; suo murmura grata sono.
Laudauit dea mitis aues ab amore, fideq;
Exemplum certi dixit amoris erunt.
Sed neq; te capiat iuuenis, cui picta capillum
Sit coma, cui nimia queritur arte decor.
Hic uanas captatq; auras, mutabilis huic est
Mens, & in incerto qui leuis errat amor.
At uates, cui numen adest, cui Delphica serpit
Laurus, & arguto carmen in ore sonat
Ille tibi coniux ne uelis, non esse recuset
An'ne comes, lateri sit comes usq; tuo.
Dumq; tibi placuisse uelit, non horrida uitet
Prælia, non Scythici littora adire maris,
Non illum gelidi remorentur signa Bootæ,
Non uستا assiduo sole Libystis humus.
Coniugiq; fidem seros perducet ad annos,
Tecum amet. & socio uiuet amore senex.
Et tibi sint faciles anni, nec amara senectus,
Obsequio dulcis functa puella uiri.
An'ne iuuuet residem frustra duxisse iuuentam
Expertem grati credula coniugij?
Quin potius laudanda fores, si coniuge cætro,
Si Veneris placidis ipsa fruare bonis.
Vt sine aqua fluiuius, utq; est sine frondibus arbor,
Vt sine sole dies, nox sine luminibus,

Sic turpis sine amore pari, sine coniuge lectus.

Delicijs ille est, illecebrisq; locus.

Ipsa meum teneris noctu complexa lacertis

Clitumnum, cupido demoror usq; sinu.

Nocte etiam uiduo solam cessare cubili

Ipsa uetat, noctis quæ dea finit iter.

Nec Veneri lux grata adeo, quàm gaudia noctis.

Tu'ne deas dubites scita puella sequi?

Hæc, & uirginea tetigit mea tempora Lauri.

Laurea nam dextræ sceptræ Elegia gerit.

Tum liquidis dilapsa notis, quâq; ipsa recedit,

Linqvit odoratæ mollia signa comæ.

Dum spirant ignes, capiunt dum incendia uires,

Et dea tam facilem spondet in arte chelyn,

Tu quoq; blande puer, in me noua uulnera tenta.

Deprecor imperij non ego iura tui.

Vre acer, fige indomitus, neu parce pharetris,

Neu tepeant modicæ pectora nostra face.

Tum mihi mollis eat uersus, tum læta sonabunt

Carmena, tum dulcis profluet ore sonus.

Tu quoq; materiam, sæuq; alimenta furori

Da, curis requies una Ariadna meis.

Ne'ue oculis inimica ueni, neu dura precanti,

Per spem coniugij, uinclaq; nostra rogo,

Vel miseranda tibi est arsure flamma mariti,

O' socij consors cara futura tori.

Hæc precor, hæc utinam nitidis argenteus alis

Annuat, & digiti pignore firmet Hymen.

CARMEN NVPTIALAE, Tibicinem alloquitur.